

การแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยของภาษาไทยถิ่นอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา
ด้วยสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์

4.1 จากการวิเคราะห์เสียงวรรณยุกต์ในบทที่ 3 แสดงว่าเสียงวรรณยุกต์และปริมาณการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ในจุดเก็บข้อมูลต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน ในบทที่ 4 นี้ ผู้วิจัย จัดกลุ่มภาษาไทยถิ่นตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์แต่ละหน่วยเสียง โดยคำนึงถึงสัญลักษณ์บ่งความต่างระหว่างถิ่น และอัตราการปรากฏของเสียงย่อยของแต่ละหน่วยเสียงวรรณยุกต์เป็นเกณฑ์ (ดูรายละเอียดเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 2 ข้อ 2.12.1 ถึง 2.12.7) ตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. คัดเสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตราการปรากฏต่ำกว่าร้อยละ 5 ทิ้งไป (ดูตารางที่ 30, 33, 36, 39, 42, 45, 48, 51, 54 หน้า 92, 101, 111, 119, 128, 134, 143, 148, 155)
2. จัดอันดับเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยตามอัตราการปรากฏโดยใช้เงื่อนไขที่ว่า ถ้าเสียง 2 เสียงมีอัตราการปรากฏต่างกันร้อยละ 5 ถือว่าเป็นคนละอันดับ (ดูตารางที่ 31, 34, 37, 40, 43, 46, 49, 52, 55, หน้า 94, 103, 113, 121, 129, 136, 144, 149, 157)
3. จัดกลุ่มภาษาถิ่นย่อย โดยคำนึงถึงลักษณะบ่งความต่างระหว่างถิ่น และแสดงในตารางด้วยอักษร ก. ข. และ ค. (ดูตารางที่ 32, 35, 38, 41, 44, 47, 50, 53, 56, หน้า 96, 105, 116, 123, 130, 138, 145, 150, 159)
4. แบ่งกลุ่มย่อยของกลุ่มที่จัดในข้อ 3 . ตามอัตราการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ และแสดงในตารางด้วยตัวเลข เช่น ก.1 ก.2 และ ก.3 (ดูตารางที่ 32, 35, 38, 41, 44, 47, 50, 53, 56, หน้า 96, 105, 115, 123, 130, 138, 145, 150, 159)
5. เสนอผลการแบ่งกลุ่มเฉพาะกลุ่มที่แบ่งโดยพิจารณาสัญลักษณ์บ่งความต่างระหว่างถิ่นลงในแผนที่ (ดูภาพที่ 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, หน้า 97, 107, 116, 125, 131, 140, 146, 151, 161,

ในการแบ่งกลุ่มย่อยดังกล่าว ผู้วิจัยแยกพิจารณาเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏกับพยางค์ เป็น พยางค์ตายสระเสียงยาว และพยางค์ตายสระเสียงสั้น และเสนอผลการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อย ตามลักษณะพยางค์ของแต่ละหน่วยเสียงวรรณยุกต์ พร้อมตารางและแผนที่ประกอบที่ละหน่วยเสียง วรรณยุกต์ตามลำดับ

4.2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 "วรรณยุกต์กลาง"

ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 ประกอบด้วยเสียงวรรณยุกต์ย่อย 8 เสียง ได้แก่ เสียง 44 , 34, 343 ก. [ʔ] 343 ข. [ʔ] , 334, 332, 32, และะ 33 เมื่อตัดเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏในอัตรา ต่ำกว่าร้อยละ 5 ออกแล้ว คงเหลือเสียงวรรณยุกต์ 5 เสียง ได้แก่เสียง 33, 34, 343 ก. [ʔ] 343 ข. [ʔ] และ 332 (ดูตารางที่ 30 หน้า 92) จากข้อมูลการปรากฏ ของเสียงวรรณยุกต์ ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าในกรณีของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 นี้ ลักษณะบ่ง ความต่างระหว่างถิ่นที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อย ได้แก่ การที่เสียงวรรณยุกต์ 33 ปรากฏ เพียงเสียงเดียว หรือปรากฏร่วมกับเสียง 34 หรือปรากฏร่วมกับเสียง 343 ผลการแบ่งกลุ่ม ภาษาถิ่นย่อยโดยใช้เกณฑ์ดังกล่าวได้ผลดังนี้

4.2.1 กลุ่มที่ 1 (กลุ่ม ก.) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 มีลักษณะเป็นเสียง วรรณยุกต์ 33 เพียงเสียงเดียว

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 10 จุด คือ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอป่าโมก ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอบ้านแพรก อำเภอมหาราช อำเภออุทัย อำเภอบางไทร อำเภอภาชี อำเภอบางปะอิน อำเภอบางปะหัน และอำเภอลาดบัวหลวงในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.2.2 กลุ่มที่ 2 (กลุ่ม ข.) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 มีลักษณะเป็นเสียง วรรณยุกต์ 33 เป็นส่วนใหญ่ และ 34 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 9 จุด คือ อำเภอสามโก้ อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอไชโย และอำเภอแสวงหาในจังหวัดอ่างทอง อำเภอวังน้อย อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภอนครหลวง และอำเภอบางบาล ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.2.3 กลุ่มที่ 3 (กลุ่ม ค.) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 มีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 33 เป็นส่วนใหญ่ และ 343 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 4 จุดคือ อำเภอเสนา อำเภอสกไต่ อำเภอบางซ้าย และอำเภอท่าเรือ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.2.4 สรุปผลการแบ่งกลุ่มในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1

เมื่อพิจารณาบริเวณของกลุ่มจุดเก็บข้อมูลแต่ละกลุ่ม (ดูภาพที่ 3 หน้า 97) พบว่า กลุ่มที่ 1 หรือกลุ่ม ก. ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยกเว้นทางด้านตะวันตกและตอนกลาง กลุ่มที่ 2 หรือกลุ่ม ข. ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดอ่างทอง รวมทั้งพื้นที่บางส่วนของตอนกลางและทางตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มที่ 3 หรือกลุ่ม ค. ครอบคลุมพื้นที่ทางตะวันตกของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและบางส่วนของทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 (แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตราการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)

อำเภอ	33	34	343 ก .	343 ข .	332
สามโก้	76.7%	13.3%			8.3%
วิเศษชัยชาญ	84.0%	13.4%			
โพธิ์ทอง	86.1%	9.5%			
ไชโย	81.7%	18.2%			
เมืองอ่างทอง	98.0%				
ป่าโมก	96.8%				
แสวงหา	92.7%	7.2%			
ลาดบัวหลวง	95.0%				
เสนา	74.6%		16.9%		
ผักไห่	87.2%		6.3%		
วังน้อย	77.4%	19.6%			
พระนครศรีอยุธยา	80.0%	15.0%			

ตารางที่ 30 (ต่อ)

อำเภอ	33	34	343 ก.	343 ข.	332
บางชัย	68.0%	6.0%	24.7%		
ท่าเรือ	86.9%			12.1%	
บ้านแพรง	95.7%				
มหาราช	96.9%				
อุทัย	99.0%				
บางไทร	100.0%				
ภาชี	98.9%				
บางปะหัน	98.1%				
นครหลวง	90.9%	6.0%			
บางบาล	70.5%	24.2%			
บางปะอิน	99.0%				

ตารางที่ 31 แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 จัดตามอัตราการปรากฏในจุด เก็บข้อมูลแต่ละจุด

อำเภอ	33	34	343 ก.	343 ข.	332
สามโก้	1	2			3
วิเศษชัยชาญ	1	2			
โพธิ์ทอง	1	2			
ไชโย	1	2			
เมืองอ่างทอง	1				
ป่าโมก	1				
แสวงหา	1	2			
ลาดบัวหลวง	1				
เสนา	1		2		
ผักไห่	1		2		
วังน้อย	1	2			
พระนครศรีอยุธยา	1	2			

ตารางที่ 31 (ต่อ)

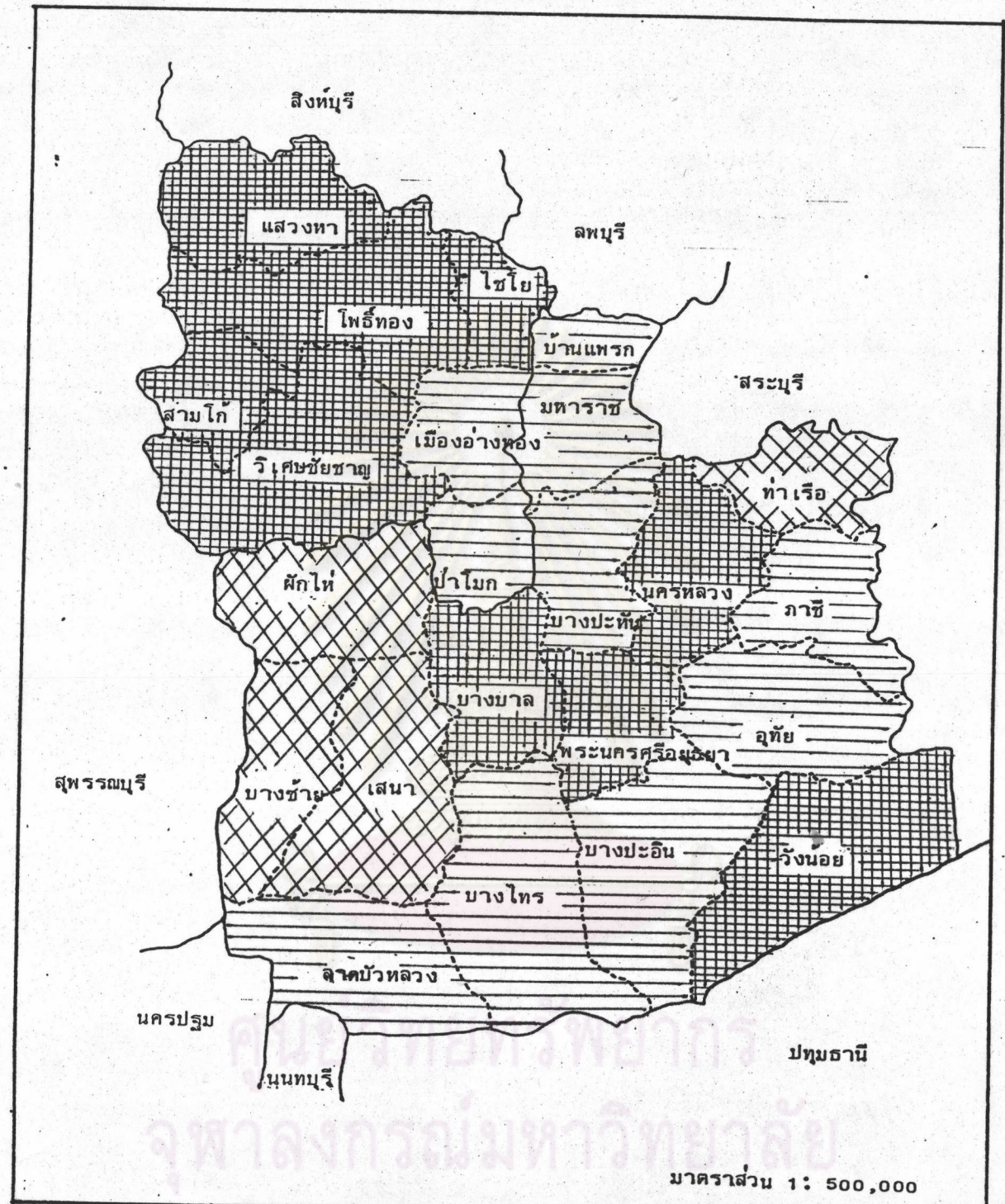
อำเภอ	33	34	343 ก.	343 ข.	332
บางชัย	1	3	2		
ท่าเรือ	1			2	
บ้านแพรง	1				
มหาราช	1				
อุทัย	1				
บางไทร	1				
ภาชี	1				
บางปะหัน	1				
นครหลวง	1	2			
บางบาล	1	2			
บางปะอิน	1				

ศูนย์วิทยุตำรวจ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1

ก.	ข.	ค.
33 เสียงเดียว	33 มากกว่า 34	33 มากกว่า 343
<p>เมืองอ่างทอง ป่าโมก ลาดบัวหลวง บ้านแพรก มหาราช อุทัย บางไทร ภาชี บางปะหัน บางปะอิน</p>	<p>สามโก้ วิเศษชัยชาญ โพธิ์ทอง ไชโย แสวงหา วังน้อย พระนครศรีอยุธยา นครหลวง บางบาล</p>	<p>เสนา ผักไห่ บางซ้าย ท่าเรือ</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	ภาพที่ 3	แสดงการแบ่งกลุ่มตามลักษณะของ ว.1
	สัญลักษณ์	
	หมายถึงกลุ่มที่ใช้เสียง 33 เสียงเดียว กลุ่ม ก.	
	หมายถึงกลุ่มที่ใช้เสียง 33 มากกว่า 34 กลุ่ม ข.	
	หมายถึงกลุ่มที่ใช้เสียง 33 มากกว่า 343 กลุ่ม ค.	

4.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 "วรรณยุกต์กลาง-ตก"

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เกิดกับพยางค์เป็น¹ พยางค์ตายสระเสียงยาว¹ และพยางค์ตายสระเสียงสั้น¹ จากการวิเคราะห์ข้อมูลหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา พบว่า หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 ประกอบด้วยเสียงวรรณยุกต์ย่อย 11 เสียง ได้แก่เสียง 55, 44, 442, 443, 43, 42, 332, 33, 32, 22 และ 21 เมื่อตัดเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏต่ำกว่าร้อยละ 5 ออกไป คงเหลือเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏกับพยางค์เป็น 6 เสียง ได้แก่เสียง 44, 443, 43, 33, 32 และ 21 (ดูตารางที่ 33 หน้า 101) พยางค์ตายเสียงยาว 8 เสียง ได้แก่เสียง 55, 443, 442, 44, 43, 42, 32 และ 21 (ดูตารางที่ 36 หน้า 111) และพยางค์ตายสระเสียงสั้น 6 เสียง ได้แก่เสียง 44, 443, 43, 32, 22, และ 21 (ดูตารางที่ 39 หน้า 119) จากการพิจารณาการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมดผู้วิจัยเห็นว่าในกรณีของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 นี้ ลักษณะบ่งชี้ความต่างระหว่างถิ่นที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยได้แก่การใช้เสียง 443, 43 หรือเสียง 32 หรือเสียง 21 เป็นอันดับหนึ่ง

ผู้วิจัยจะเสนอผลการจัดกลุ่มตามลักษณะพยางค์แต่ละประเภทคือพยางค์เป็นพยางค์ตายสระเสียงยาว และพยางค์ตายสระเสียงสั้นดังนี้

4.3.1 พยางค์เป็น

การแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ใน 4.3 ได้ผลดังนี้

4.3.1.1 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 443 หรือ 43 มากที่สุด (กลุ่ม ก.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ก. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 443 เป็นส่วนใหญ่ และ 43 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 2 จุด คือ อำเภอสามโก้ และอำเภอโพธิ์ทอง ในจังหวัดอ่างทอง

¹ ดูคำจำกัดความ หน้า 44.

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ก. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มี
 สัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 443 และ 43 เป็นส่วนใหญ่ และ 32 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอวิเศษชัยชาญ
 ในจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ก. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มี
 สัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 443 เป็นส่วนใหญ่ และ 43, 32 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 3 จุดคือ อำเภอลาดบัวหลวง
 อำเภอผักไห่และอำเภอบางซ้าย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.3.1.2 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 32
 มากที่สุด (กลุ่ม ข.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ข. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2
 มีสัทลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 32 เป็นส่วนใหญ่ และ 43, 33 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 7 จุด คือ อำเภอเมืองอ่างทอง
 อำเภอป่าโมก และอำเภอแสวงหา ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอเสนา อำเภอบ้านแพรก อำเภอบางไทร
 และอำเภอบางบาล ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ข. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มี
 สัทลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 32 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 21 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 3 จุด คือ อำเภอพระนคร-
 ศรีอยุธยา อำเภอมหาราช และอำเภอนครหลวง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ข. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มี
 สัทลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 32 และ 21 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 33 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอบางปะหัน
 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.3.1.3 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 21
 มากที่สุด (กลุ่ม ค.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ค. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2
มีลักษณะเป็น เสียงวรรณยุกต์ 21 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 32 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 5 จุดคือ อำเภอไชโย
ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอวังน้อย อำเภอกุทัย อำเภอภาชี และอำเภอบางปะอิน ใน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ค. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2
มีลักษณะเป็น เสียงวรรณยุกต์ 21 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 32, 33 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุดคือ อำเภอท่าเรือ
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.3.1.4 สรุปผลการแบ่งกลุ่มพยางค์เป็น ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2
เมื่อพิจารณาบริเวณของกลุ่มจุดเก็บข้อมูลแต่ละกลุ่ม (ดูภาพที่ 4
หน้า 107 พบว่ากลุ่มที่ 1 กลุ่ม ก. ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดอ่างทอง และ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทางด้านตะวันตก กลุ่มที่ 2 กลุ่ม ข. ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่
ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตอนกลาง และบางส่วนในจังหวัดอ่างทองด้านเหนือ
กลุ่มที่ 3 กลุ่ม ค. ครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาทางด้านตะวันออก และหนึ่งอำเภอ
ในจังหวัดอ่างทอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ เป็น
(แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตราการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)

อำเภอ	44	443	43	33	32	21
สามโก้	15.6%	39.2%	25.4%	7.8%	7.8%	
วิเศษชัยชาญ	10.0%	28.5%	32.8%	8.5%	17.1%	
โพธิ์ทอง		42.5%	27.5%	10.0%	20.0%	
ไชโย					25.0%	66.6%
เมืองอ่างทอง		5.8%	15.6%	13.7%	58.8%	
ป่าโมก			14.8%	11.1%	70.3%	
แสวงหา		8.1%	16.2%	13.5%	62.1%	
ลาดบัวหลวง		21.8%	50.9%	9.0%	18.1%	
เสนา		10.1%	25.4%	13.5%	50.8%	
ผักไห่		24.1%	43.1%	13.7%	18.9%	
วังน้อย				7.5%	22.6%	64.1%
พระนครศรีอยุธยา				8.3%	68.7%	20.8%

ตารางที่ 33 (ต่อ)

อำเภอ	44	443	43	33	32	21
บางชัย		21.3%	55.7%	13.1%	9.8%	
ท่าเรือ				12.9%	11.1%	75.9%
บ้านแพรก			8.9%	5.3%	82.1%	
มหาราช	7.8%			9.8%	49.0%	31.3%
อุทัย				5.4%	18.1%	76.3%
บางโทร			20.4%	6.1%	67.3%	
ภาชี				5.8%	35.2%	58.8%
บางปะหัน				9.4%	47.1%	43.3%
นครหลวง					55.7%	40.3%
บางบาล				9.6%	86.5%	
บางปะอิน				9.0%	23.6%	67.2%

ตารางที่ 34 แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์เป็น จัดตามอัตราปรากฏปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด

อำเภอ	44	443	43	33	32	21
สามโก้	3	1	2	4	4	
วิเศษชัยชาญ	3	1	1	3	2	
โพธิ์ทอง		1	2	4	3	
ไชโย					2	1
เมืองอ่างทอง		3	2	2	1	
ป่าโมก			2	2	1	
แสวงหา		3	2	2	1	
ลาดบัวหลวง		2	1	3	2	
เสนา		3	2	3	1	
ผักไห่		2	1	3	3	
วังน้อย				3	2	1
พระนครศรีอยุธยา				3	1	2

ตารางที่ 34 (ต่อ)

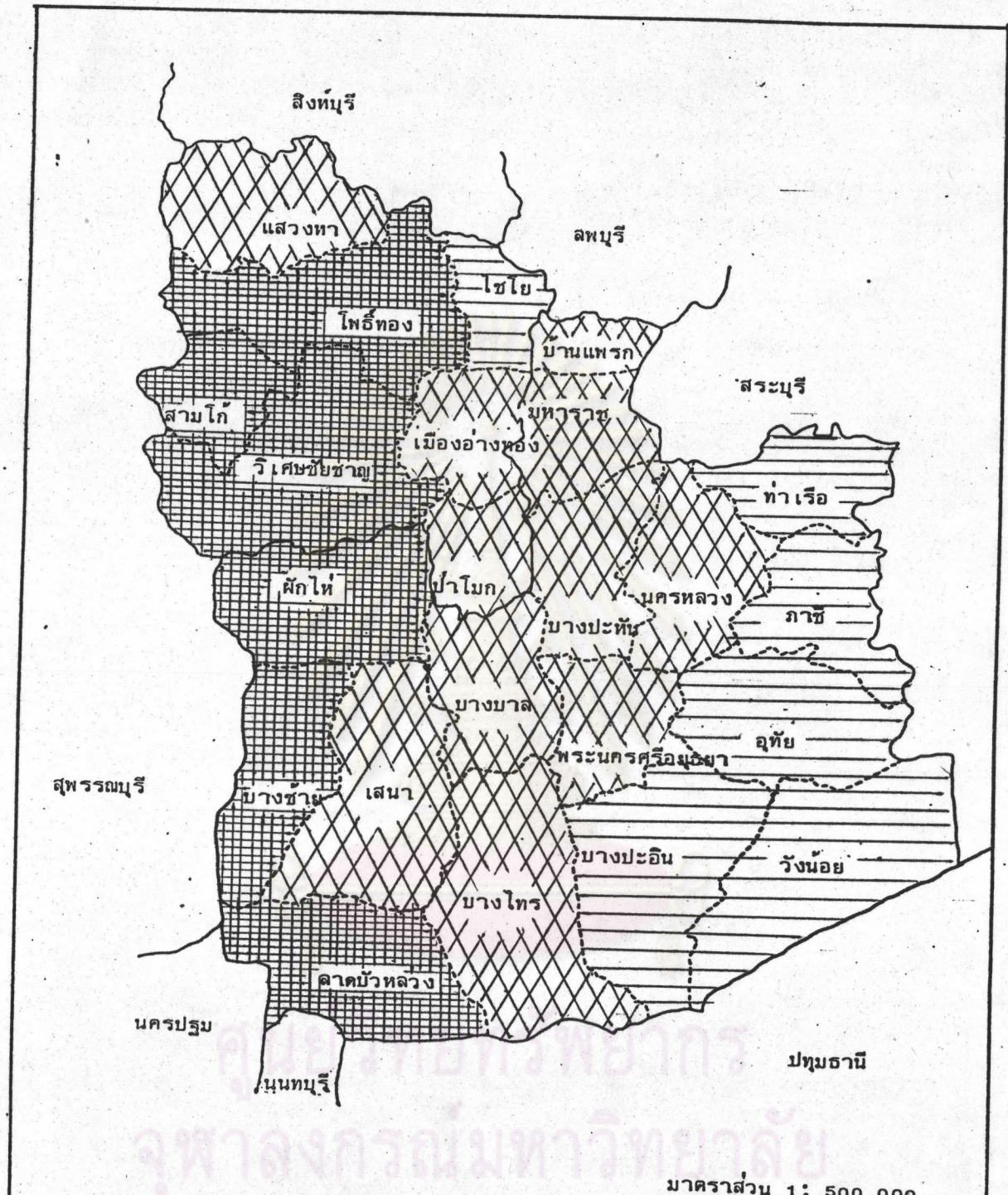
อำเภอ	44	443	43	33	32	21
บางชัย		2	1	3	3	
ท่าเรือ				2	2	1
บ้านแพรง			2	2	1	
มหาราช	3			3	1	2
อุทัย				3	2	1
บางไทร			2	3	1	
ภาชี				3	2	1
บางปะหัน				2	1	1
นครหลวง					1	2
บางบาล				2	1	
บางปะอิน				3	2	1

ตารางที่ 35 แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์เป็น

ก.	ข.	ค.
กลุ่มที่มี 43 และ 443 มากที่สุด	กลุ่มที่มี 32 มากที่สุด	กลุ่มที่มี 21 มากที่สุด
<p>ก. 1 กลุ่มที่ 443 มากกว่า 43</p> <p>สามโก้</p> <p>โพธิ์ทอง</p>	<p>ข. 1 กลุ่มที่ 32 มากกว่า 43, 33</p> <p>เมืองอ่างทอง</p> <p>ป่าโมก</p> <p>แสวงหา</p> <p>เสนา</p> <p>บ้านแพรก</p> <p>บางไทร</p> <p>บางบาล</p>	<p>ค. 1 กลุ่มที่ 21 มากกว่า 32</p> <p>ไชโย</p> <p>วังน้อย</p> <p>อุทัย</p> <p>ภาชี</p> <p>บางปะอิน</p>

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ก.	ข.	ค.
กลุ่มที่ 43 และ 443 มากที่สุด	กลุ่มที่มี 32 มากที่สุด	กลุ่มที่มี 21 มากที่สุด
<p>ก. 2 กลุ่มที่ 443,43 มากกว่า 32</p> <p>พิเศษชัยชาญ</p>	<p>ข. 2 กลุ่มที่ 32 มากกว่า 21</p> <p>พระนครศรีอยุธยา</p> <p>มหาราช</p> <p>นครหลวง</p>	<p>ค. 2 กลุ่มที่ 21 มากกว่า 32, 33</p> <p>ท่าเรือ</p>
<p>ก. 3 กลุ่มที่ 443 มากกว่า 43 ,32</p> <p>ลาดบัวหลวง</p> <p>ผักไห่</p> <p>บางซ้าย</p>	<p>ข. 3 กลุ่มที่ 32,21 มากกว่า 33</p> <p>บางปะหัน</p>	

	<p>ภาพที่ 4 แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของ ว.2 พยางค์เป็น</p>
	<p>สัญลักษณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 443, 43 มากที่สุด กลุ่ม ก. หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 32 มากที่สุด กลุ่ม ข. หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 21 มากที่สุด กลุ่ม ค.

4.3.2 พยางค์ตายสระเสียงยาว

การแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะที่ระบุไว้ใน 4.3 ได้ผลดังนี้

4.3.2.1 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 443 มากที่สุด (กลุ่ม ก.) ซึ่งมี 3 กลุ่มย่อยดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ก. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 443 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 43 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 4 จุด คือ อำเภอสามโก้ ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอผักไห่ และอำเภอบางซ้าย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ก. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 443 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 32 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอวิเศษชัยชาญ ในจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ก. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 443, 32 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 43 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอโพธิ์ทอง ในจังหวัดอ่างทอง

4.3.2.2 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 32 มากที่สุด (กลุ่ม ข.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ข. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 32 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 442, 443, และ 43 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 7 จุด คือ อำเภอเมือง-อ่างทอง และอำเภอบ้านแพรก ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอเสนา อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภอบ้านแพรก อำเภอมหาราช และอำเภอบางไทร ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ข. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 32 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 21 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 2 จุด คือ อำเภอบางปะหัน และอำเภอนครหลวง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ข. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 32 เพียงเสียงเดียว

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอบางบาล ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 4 (กลุ่ม ข. 4) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 32 และ 43 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 443 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอแสวงหา ในจังหวัดอ่างทอง

4.3.2.3 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 21 มากที่สุด (กลุ่ม ค.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ค. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 21 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 42 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอไชโย ในจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ค. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 21 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 32 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 5 จุด คือ อำเภอวังน้อย อำเภอท่าเรือ อำเภออุทัย อำเภอภาชี และอำเภอบางปะอิน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.3.2.4 สรุปผลการแบ่งกลุ่มพยางค์ตายสระเสียงยาวในหน่วยเสียง
วรรณยุกต์ที่ 2

เมื่อพิจารณาบริเวณของกลุ่มจุดเก็บข้อมูลแต่ละกลุ่ม

(ดูภาพที่ 5 หน้า 116) พบว่า กลุ่มที่ 1 กลุ่ม ก. ครอบคลุมพื้นที่ทางด้านตะวันตกของจังหวัด
อ่างทองและพระนครศรีอยุธยา กลุ่มที่ 2 กลุ่ม ข. ครอบคลุมพื้นที่บริเวณตอนกลางของ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยาทั้งหมด และบางอำเภอของจังหวัดอ่างทองด้านตะวันออก กลุ่มที่ 3
กลุ่ม ค. ครอบคลุมพื้นที่ด้านตะวันออกทั้งหมดของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและหนึ่งอำเภอใน
จังหวัดอ่างทอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็น เสียงย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ตายสระเสียงยาว
(แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตราการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)

อำเภอ	55	443	442	44	43	42	32	21
สามโก้		64.7%			23.5%		11.7%	
วิเศษชัยชาญ	6.2%	50.0%			18.7%		25.0%	
โพธิ์ทอง		28.5%	8.5%	14.2%	20.0%		28.5%	
ไชโย						16.6%	5.7%	66.6%
เมืองอ่างทอง		14.2%			14.2%		71.4%	
ป่าโมก		40.0%			6.6%		53.3%	
แสวงหา		28.5%			38.0%		33.3%	
ลาดบัวหลวง		55.5%	5.0%		25.0%	10.0%	5.0%	
เสนา		8.0%	8.0%		8.0%		76.0%	
ผักไห่		45.8%	8.3%		29.1%		16.6%	
วังน้อย		11.1%		5.5%	13.8%		22.2%	47.2%
พระนครศรีอยุธยา		5.5%					55.5%	38.8%

ตารางที่ 36 (ต่อ)

อำเภอ	55	443	442	44	43	42	32	21
บางชัย		72.7%			18.1%		9.0%	
ท่าเรือ							6.6%	93.3%
บ้านแพรง		18.1%				9.0%	59.0%	13.6%
มหาราช		10.0%					85.0%	5.0%
อุทัย							16.6%	83.3%
บางไทร		26.3%			5.2%		68.4%	
ภาชี							45.0%	55.0%
บางปะหัน							54.5%	40.9%
นครหลวง							57.8%	42.1%
บางบาล							100.0%	
บางปะอิน							41.1%	58.8%

ตารางที่ 37 แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ตายสระเสียงยาว จัดตามอัตราการปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด

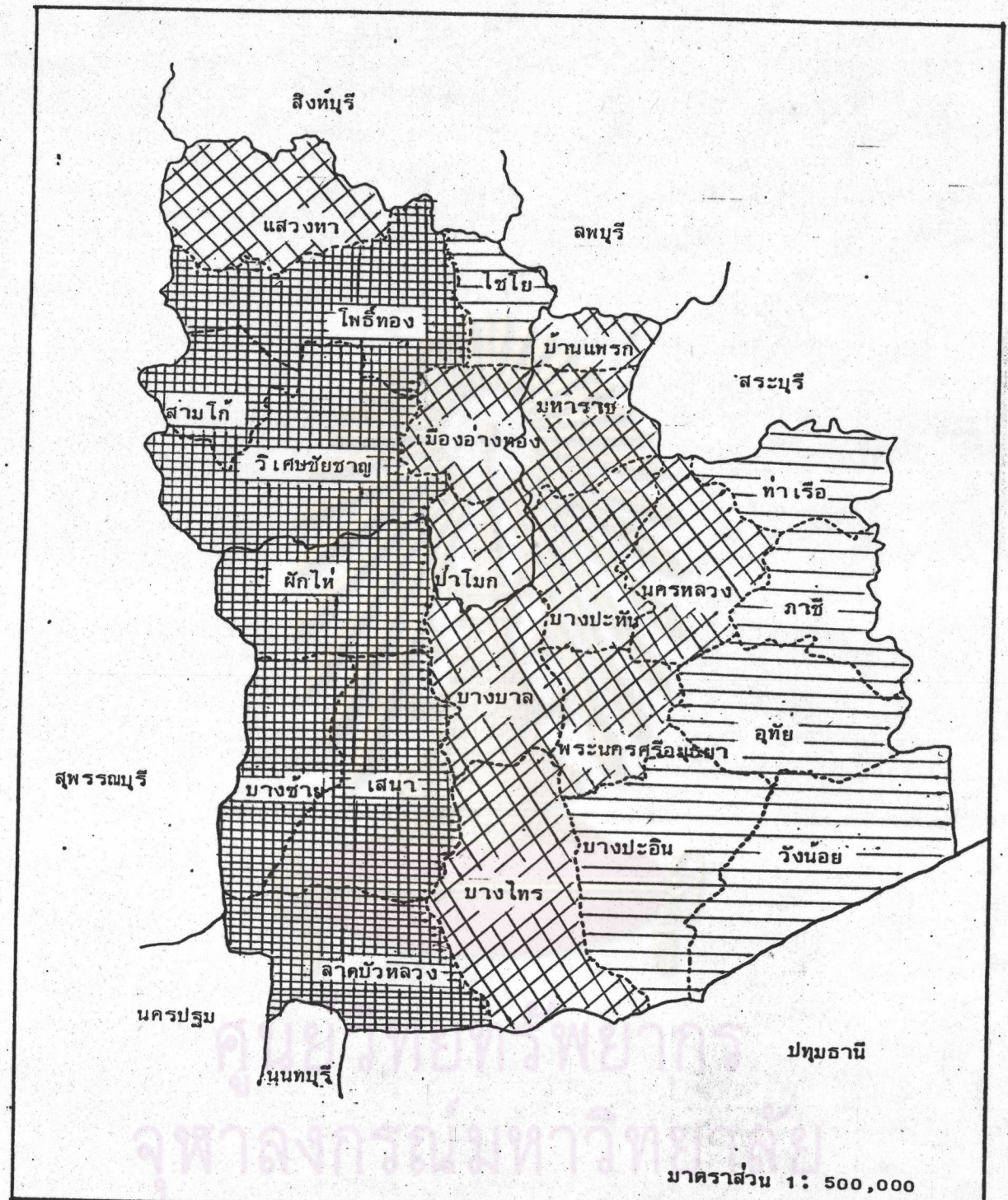
อำเภอ	55	443	442	44	43	42	32	22	21
สามโก้		1			2		3		
วิเศษชัยชาญ	4	1			3		2		
โพธิ์ทอง		1	4	3	2		1		
ไชโย						2	3		1
เมืองอ่างทอง		2			2		1		
ป่าโมก		2			3		1		
แสวงหา		2			1		1		
ลาดบัวหลวง		1	4		2	3	4		
เสนา		2	2		2		1		
ผักไห่		1	4		2		3		
วังน้อย		3		4	3		2		1
พระนครศรีอยุธยา		3					1		2

ตารางที่ 37 (ต่อ)

อำเภอ	55	443	442	44	43	42	32	22	21
บางชัย		1			2		3		
ท่าเรือ							2		1
บ้านแพรง		2				3	1		3
มหาราช		2					1		3
อุทัย							2		1
บางไทร		2			3		1		
ภาชี							2		1
บางปะหัน							1		2
นครหลวง							1		2
บางบาล							1		
บางปะอิน							2		1

ตารางที่ 38 แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามสัทลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2
พยางค์ตายสระเสียงยาว

ก.	ข.	ค.
กลุ่มที่มี 443 มากที่สุด	กลุ่มที่มี 32 มากที่สุด	กลุ่มที่มี 21 มากที่สุด
ก. 1 443 มากกว่า 43 สามโก้ ลาดบัวหลวง ศกโท บางซ้าย	ข. 1 32 มากกว่า 442, 443 และ 43 เมืองอ่างทอง ป่าโมก เสนา พระนครศรีอยุธยา บ้านแพรก มหาราช บางไทร	ค. 1 21 มากกว่า 42 ไชโย
ก. 2 443 มากกว่า 32 วิเศษชัยชาญ	ข. 2 32 มากกว่า 21 นครหลวง บางปะหัน	ค. 2 21 มากกว่า 32 วังน้อย
ก. 3 443, 32 มากกว่า 43 โพนทอง	ข. 3 32 เสียงเดียว บางบาล ข. 4 32, 43 มากกว่า 443 แสงทหา	ทำเรือ อุทัย ภาชี บางปะอิน

ภาพที่ 5 แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของ ว.2 พยางค์ตายสระเสียงยาว

สัญลักษณ์	
	หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 443 มากที่สุด กลุ่ม ก.
	หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 32 มากที่สุด กลุ่ม ข.
	หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 21 มากที่สุด กลุ่ม ค.

4.3.3 พยางค์ตายสระ เสียงสั้น

การแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะที่ระบุไว้ใน 4.3 ได้ผลดังนี้

4.3.3.1 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 443 44 และ 43 มากที่สุด (กลุ่ม ก.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 4 กลุ่มคือ

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ก. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 44 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 43 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอสามโก้ ในจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ก. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 443 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 43 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอโพธิ์ทอง ในจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ก. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 43 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 32, 44 และ 21 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 6 จุด คือ อำเภอวิเศษชัยชาญ และอำเภอแสวงหา ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอเสนา อำเภอผักไห่ และอำเภอรังน้อย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 4 (กลุ่ม ก. 4) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 43 เพียงเสียงเดียว

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอบางซ้าย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.3.3.2 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 32 มากที่สุด (กลุ่ม ข.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ข. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 32 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 21 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 7 จุด คือ อำเภอ-
พระนครศรีอยุธยา อำเภอมหาราช อำเภอภาชี อำเภอบางปะหัน อำเภอนครหลวง
อำเภอบางบาล และอำเภอบางปะอิน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ข. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2
มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 32 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 43, 44 และ 22 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 3 จุด คือ อำเภอเมืองอ่างทอง
อำเภอบ้านแพรก ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอบางไทร ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ข. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2
มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 32 เพียงเสียงเดียว

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอบ้านแพรก
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.3.3.3 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 21
มากที่สุด (กลุ่ม ค.) ซึ่งมีกลุ่มย่อยเพียง 1 กลุ่ม คือ

กลุ่มย่อยที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์
21 เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 32, 22 รองลงมา (กลุ่ม ค. 1)

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 3 จุด คือ อำเภอไชโย
ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอท่าเรือ และอำเภออุทัย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.3.3.4 สรุปผลการแบ่งกลุ่มพยางค์ตายสระ เสียงสั้น ในหน่วยเสียง-
วรรณยุกต์ที่ 2

เมื่อพิจารณาบริเวณของกลุ่มจุดเก็บข้อมูลแต่ละกลุ่ม
(ดูภาพที่ 6 หน้า 124) พบว่า กลุ่มที่ 1 กลุ่ม ก. ครอบคลุมพื้นที่ทางด้านตะวันตก ของ
จังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยาทั้งหมด กลุ่มที่ 2 กลุ่ม ข. ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่
ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตอนกลางและบางอำเภอทางด้านตะวันออก กลุ่มที่ 3 กลุ่ม ค.
ครอบคลุมหนึ่งอำเภอของจังหวัดอ่างทอง และบางอำเภอทางด้านตะวันออกของจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 39 อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ตายสระเสียงสั้น
(แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตราการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)

อำเภอ	44	443	43	32	22	21
สามโก้	46.1%		38.4%	7.6%	7.6%	
วิเศษชัยชาญ	25.0%	5.0%	45.0%	25.0%		
โพธิ์ทอง	5.5%	33.3%	14.4%	16.6%		
ไชโย		5.0%		5.0%	10.0%	80.0%
เมืองอ่างทอง	8.6%		8.6%	65.2%	8.6%	8.6%
ป่าโมก			36.3%	63.6%		
แสวงหา			81.2%	18.7%		
ลาดบัวหลวง		5.5%	83.3%	11.1%		
เสนา			81.2%	18.7%		
ผักไห่		5.2%	73.6%	21.0%		30.3%
วังน้อย			39.8%	26.6%		
พระนครศรีอยุธยา				72.7%		27.2%

ตารางที่ 39 (ต่อ)

อำเภอ	44	443	43	32	22	21
บางชัย			100.0%			
ท่าเรือ				21.4%		78.5%
บ้านแพรง			4.3%	95.6%		
มหาราช	5.5%			72.2%		22.2%
อุทัย				13.3%		86.6%
บางไทร			16.6%	83.3%		
ภาชี				68.7%		31.2%
บางปะหัน				53.3%		46.6%
นครหลวง				72.2%		27.7%
บางบาล				94.7%		5.2%
บางปะอิน				52.6%		47.3%

ตารางที่ 40 แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ตายสระเสียงสั้น จัดตามอัตราการปรากฏใน
จุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด

อำเภอ	44	443	43	32	22	21
สามโก้	1		2	3	3	
วิเศษชัยชาญ	2	3	1	2		
โพธิ์ทอง	3	1	2	2		
ไชโย		3		3	2	1
เมืองอ่างทอง	2		2	1	2	2
ป่าโมก			2	1		
แสวงหา			1	2		
ลาดบัวหลวง		3	1	2		
เสนา			1	2		
ผักไห่		3	1	2		
วังน้อย			1	2		2
พระนครศรีอยุธยา				1		2

ตารางที่ 40 (ต่อ)

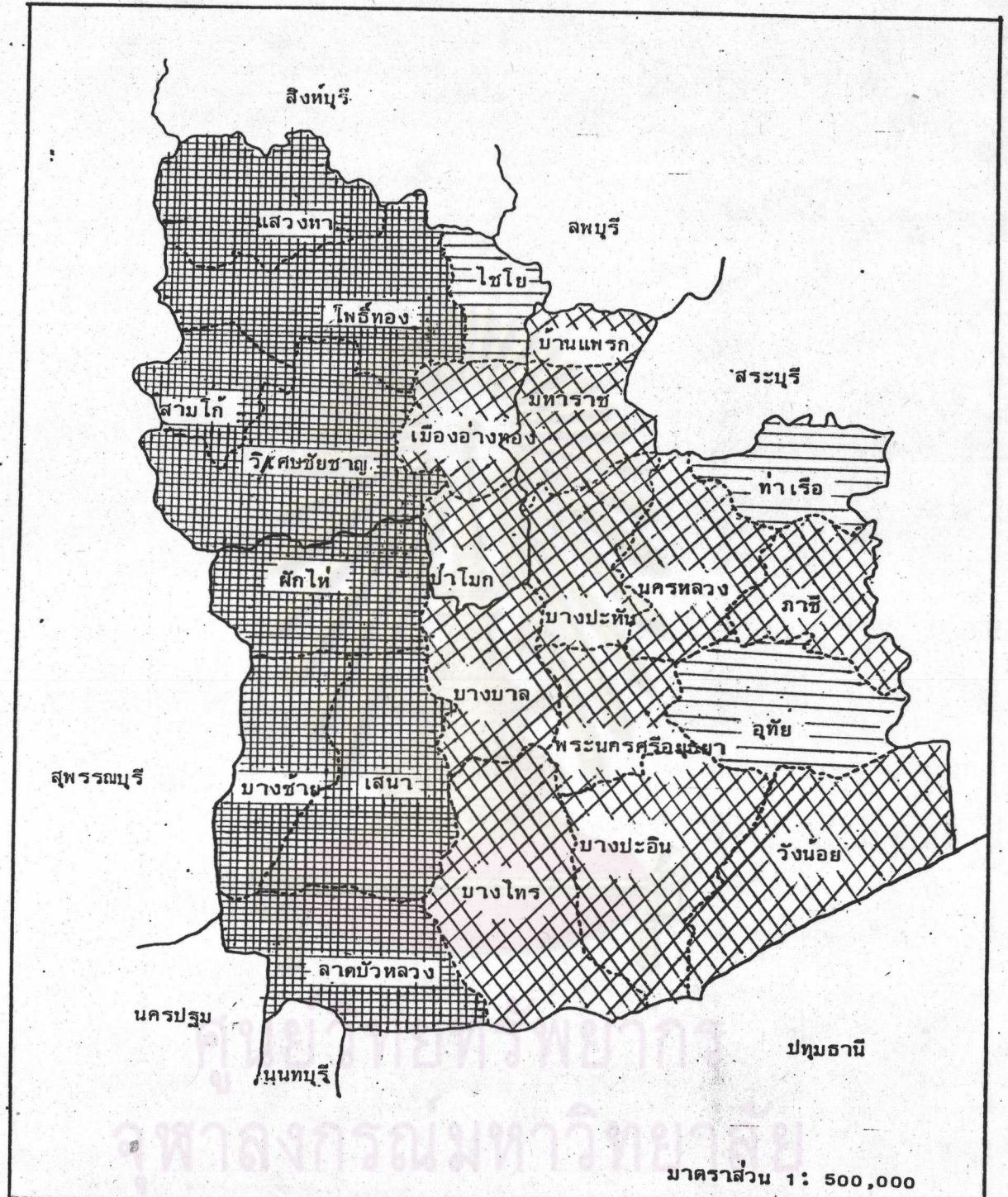
อำเภอ	44	443	43	32	22	21
บางชัย			1			
ท่าเรือ				2		1
บ้านแพรง				1		
มหาราช				1		2
อุทัย				2		1
บางไทร			2	1		
ภาชี				1		2
บางปะหัน				1		2
นครหลวง				1		2
บางบาล				1		2
บางปะอิน				1		2

ตารางที่ 41 แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลัทธิลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 พยางค์ตายสระ เสียงสั้น

ก.	ข.	ค.
กลุ่มที่มี 443, 44 และ 43 มากที่สุด	กลุ่มที่มี 32 มากที่สุด	กลุ่มที่มี 21 มากที่สุด
<p>ก. 1 44 มากกว่า 43</p> <p>สามโก้</p>	<p>ข. 1 32 มากกว่า 21</p> <p>พระนครศรีอยุธยา</p> <p>มหาสาร</p> <p>กาฬ</p> <p>บางปะหัน</p> <p>นครหลวง</p> <p>บางบาล</p> <p>บางปะอิน</p>	<p>ค. 1 21 มากกว่า 32, 22</p> <p>ไชโย</p> <p>ท่าเรือ</p> <p>อุทัย</p>
<p>ก. 2 443 มากกว่า 43</p> <p>โพธิ์ทอง</p>	<p>ข. 2 32 มากกว่า 43, 44 และ 22</p> <p>เมืองอ่างทอง</p> <p>ป่าโมก</p> <p>บางไทร</p>	

ตารางที่ 41 (ต่อ)

ก.	ข.	ค.
กลุ่มที่มี 443,44 และ 43 มากที่สุด	กลุ่มที่มี 32 มากที่สุด	กลุ่มที่มี 21 มากที่สุด
<p>ก. 3 43 มากกว่า 32, 44 และ 21</p> <p>วิเศษชัยชาญ</p> <p>แสวงหา</p> <p>ลาดบัวหลวง</p> <p>เสนา</p> <p>ฝักไถ่</p> <p>วังน้อย</p> <p>ก. 4 43 เสียงเดียว</p> <p>บางซ้าย</p>	<p>ข. 3 32 เสียงเดียว</p> <p>บ้านแพรก</p>	

ภาพที่ 6 แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของ ว.2 พยางค์ตายสระเสียงสั้น

สัญลักษณ์

- หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 44,443, และ 43 มากที่สุด กลุ่ม ก.
- หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 32 มากที่สุด กลุ่ม ข.
- หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 21 มากที่สุด กลุ่ม ค.

4.4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 "วรรณยุกต์สูง-ตก"

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 เกิดกับพยางค์เป็น และพยางค์ตายสระเสียงยาว จากการวิเคราะห์ข้อมูลหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา พบว่า หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 ประกอบด้วยเสียงวรรณยุกต์ย่อย 8 เสียง ได้แก่ 44, 443, 442, 43, 42, 342, 32 และ 21 หลังจากที่ได้คัดเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏต่ำกว่าร้อยละ 5 ออกแล้วพบว่า เสียงที่ปรากฏกับพยางค์เป็นมี 3 เสียง ได้แก่ 44[?] 442[?] และ 42[?] (ดูตารางที่ 42 หน้า 128) และพยางค์ตายสระเสียงยาว 6 เสียง ได้แก่ 44, 443, 442, 42, 32 และ 21 (ดูตารางที่ 45 หน้า 134) จากการพิจารณาการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ผู้วิจัยเห็นว่าในกรณีของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 ลักษณะบ่งความต่างระหว่างถิ่นที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อย ได้แก่ การที่เสียง 44 ปรากฏหรือไม่ปรากฏ เป็นเสียงย่อย

ผู้วิจัยเสนอผลการจัดกลุ่มตามลักษณะพยางค์คือ พยางค์เป็นและพยางค์ตายสระเสียงยาว ดังนี้

4.4.1 พยางค์เป็น

การแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อย ตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ใน 4.4 ได้ผลดังนี้

4.4.1.1 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 44[?] ปรากฏอยู่ (กลุ่ม ก.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ก. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 44[?] มากที่สุด และมีเสียง 442[?] รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 3 จุด คือ อำเภอสสามโก้ อำเภวิเศษชัยชาญ และอำเภโพธิ์ทอง ในจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ก. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 442[?] และ 42[?] เป็นส่วนใหญ่ และมีเสียง 44[?] รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 2 จุด คือ อำเภไชโย ในจังหวัดอ่างทอง และอำเภลาดบัวหลวง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ก. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 442[?] มากกว่า 42[?] มากกว่า 44[?]

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 2 จุด คือ อำเภอเมือง-อ่างทอง ในจังหวัดอ่างทอง และอำเภอวังน้อย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.4.1.2 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 ไม่มีสัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 44[?] (กลุ่ม ข.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ข. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 442[?] เป็นส่วนใหญ่ และ 42[?] รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 8 จุด คือ อำเภอบำเหน็จณรงค์ ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอเสนา อำเภอผักไห่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภอบางซ้าย อำเภอบางไทร อำเภอภาชี และอำเภอบางบาล ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ข. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 42[?] เป็นส่วนใหญ่ และ 442[?] รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 5 จุด คือ อำเภอแสวงหา ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอท่าเรือ อำเภออุทัย อำเภอบางปะหัน และอำเภอบางปะอิน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ข. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 442[?] และ 42[?] ในอัตราเท่ากัน

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 3 จุด คือ อำเภอบ้านแพรก อำเภอมหาดไทย และอำเภอนครหลวง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.4.1.3 สรุปผลการแบ่งกลุ่มพยางค์เป็น

เมื่อพิจารณาบริเวณของกลุ่มจุดเก็บข้อมูลแต่ละกลุ่ม (ดูภาพที่ 7 หน้า 130) พบว่ากลุ่มที่ 1 กลุ่ม ก. ครอบคลุมบริเวณส่วนใหญ่ของจังหวัดอ่างทอง และบางส่วนของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาทางด้านตะวันตกและตะวันออก กลุ่มที่ 2 กลุ่ม ข. ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และบางส่วนของจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ 42 อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ
หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 พยางค์เป็น (แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่มี
อัตราการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)

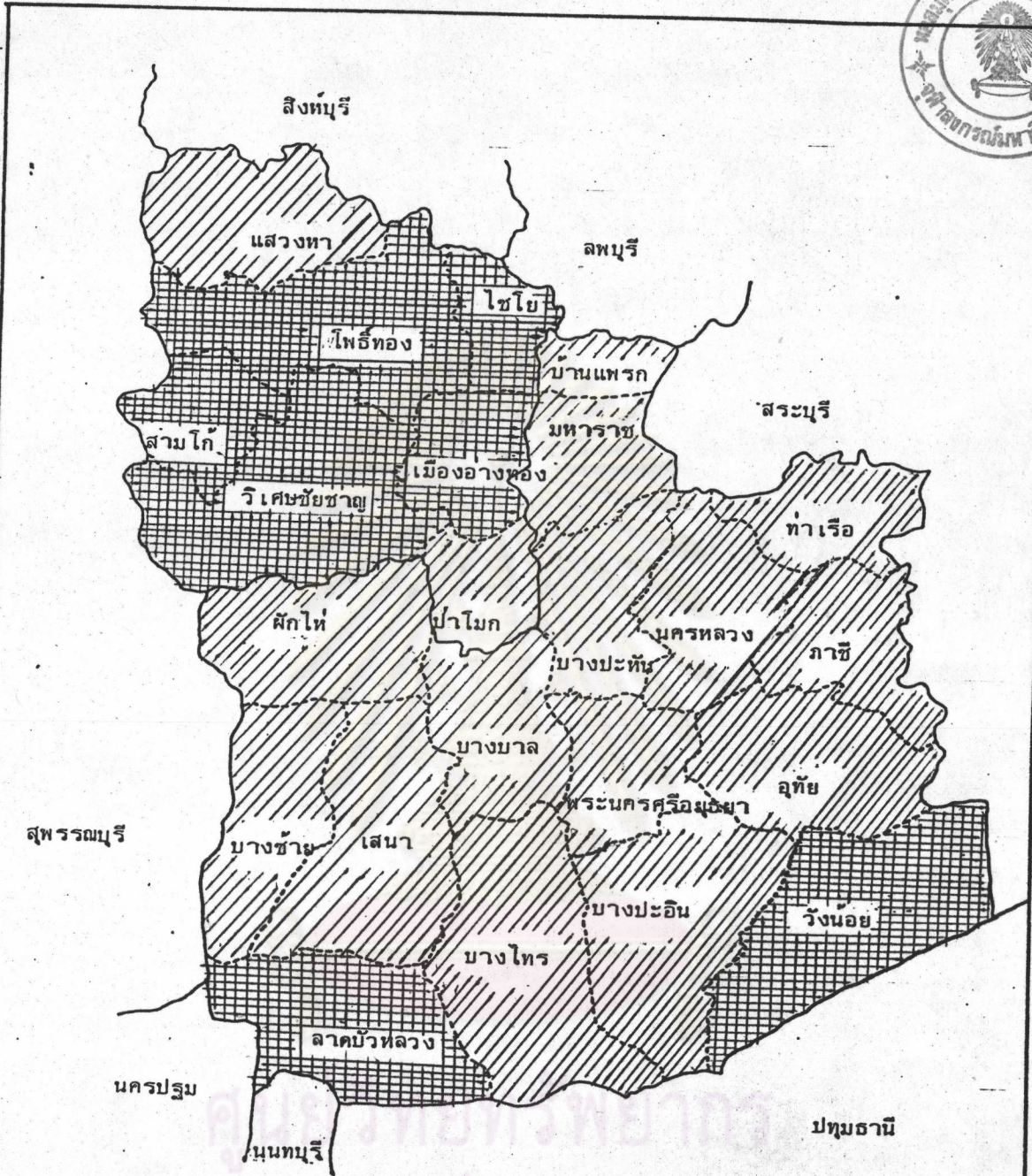
อำเภอ	44 [?]	442 [?]	42 [?]
สามโก้	77.1%	19.2%	
วิเศษชัยชาญ	71.7%	28.2%	
โพธิ์ทอง	59.5%	40.4%	
ไชโย	9.7%	46.3%	43.9%
เมืองอ่างทอง	15.3%	46.1%	36.5%
ป่าโมก		59.5%	40.4%
แสวงหา		40.0%	60.0%
ลาดบัวหลวง	10.0%	46.0%	42.0%
เสนา		63.2%	36.7%
ผักไห่		54.3%	41.3%
วังน้อย	14.2%	50.0%	35.7%
พระนครศรีอยุธยา		56.7%	40.5%
บางซ้าย		60.0%	36.9%
ท่าเรือ		40.4%	59.5%
บ้านแพรก		46.8%	48.9%
มหาราช		47.7%	52.2%
อุทัย		36.9%	63.0%
บางไทร		56.0%	43.9%
ภาชี		53.1%	46.8%
บางปะหัน		42.5%	57.4%
นครหลวง		47.7%	52.2%
บางบาล		58.3%	41.6%
บางปะอิน		46.0%	54.0%

ตารางที่ 43 แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 พยางค์เป็น
จัดตามอัตราการปรากฏในจุด เก็บข้อมูลแต่ละจุด

อำเภอ	44 [?]	442 [?]	42 [?]
สามโก้	1	2	
วิเศษชัยชาญ	1	2	
โพธิ์ทอง	1	2	
ไชโย	2	1	1
เมืองอ่างทอง	3	1	2
ป่าโมก		1	2
แสวงหา		2	1
ลาดบัวหลวง	2	1	1
เสนา		1	2
ผักไห่		1	2
วังน้อย	3	1	2
พระนครศรีอยุธยา		1	2
บางซ้าย		1	2
ท่าเรือ		2	1
บ้านแพรก		1	1
มหาราช		1	1
อุทัย		2	1
บางไทร		1	2
ภาชี		1	2
บางปะหัน		2	1
นครหลวง		1	1
บางบาล		1	2
บางปะอิน		2	1

ตารางที่ 44 แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 พยางค์เป็น

ก.	ข.
กลุ่มที่มีเสียง 44 [?] เป็นเสียงย่อย	กลุ่มที่ไม่มีเสียง 44 [?] เป็นเสียงย่อย
<p>ก. 1 44[?] มากกว่า 442[?]</p> <p>สามโก้ วิเศษชัยชาญ โพธิ์ทอง</p>	<p>ข. 1 442[?] มากกว่า 42[?]</p> <p>ป่าโมก เสนา ผักไห่ พระนครศรีอยุธยา บางซ้าย บางไทร ภาชี บางบาล</p>
<p>ก. 2 442[?], 42[?] มากกว่า 44[?]</p> <p>ไชโย ลาลับหลวง</p>	<p>ข. 2 42[?] มากกว่า 442[?]</p> <p>แสวงหา ท่าเรือ อูทัย บางปะหัน บางปะอิน</p>
<p>ก. 3 442[?] มากกว่า 42[?] มากกว่า 44[?]</p> <p>เมืองอ่างทอง วังน้อย</p>	<p>ข. 3 442[?] เท่ากับ 42[?]</p> <p>บ้านแพรก มหาราช นครหลวง</p>

มาตราส่วน 1 : 500,000

	ภาพที่ 7	แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของ ว. 3 พยางค์เป็น
	สัญลักษณ์	
		หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 44 เป็นเสียงย่อย กลุ่ม ก.
		หมายถึงกลุ่มที่ไม่มีเสียง 44 เป็นเสียงย่อย กลุ่ม ข.

4.4.2 พยางค์ตายสระเสียงยาว

การแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะที่ระบุไว้ใน 4.4 ได้ผลดังนี้

4.4.2.1 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 44 (กลุ่ม ก.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ก. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 44 เป็นส่วนใหญ่ และ 442 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอสามโก้ ในจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ก. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 44 และ 442 ในอัตราเท่ากัน

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอ-วิเศษชัยชาญ ในจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ก. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 44, 442 และ 42 ในอัตราเท่ากัน

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 2 จุดคือ อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอแสวงหา ในจังหวัดอ่างทอง

4.4.2.2 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 ไม่มีสัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 44 (กลุ่ม ข.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ข. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 42 เป็นส่วนใหญ่ และ 442 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 8 จุด คือ อำเภอเมือง-อ่างทอง และอำเภอป่าโมก ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอเสนา อำเภอรังนกน้อย อำเภอภาชี อำเภอนครหลวง และอำเภอบางบาล อำเภอมหาราช ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ข. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีสัทลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 42 และ 442 ในอัตราเท่ากัน

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 4 จุด คือ อำเภอ-
พระนครศรีอยุธยา อำเภอบ้านแพรก อำเภออุทัย และอำเภอบางปะอิน ในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ข. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3
มีลักษณะ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 442 เป็นส่วนใหญ่ และ 42 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 7 จุด คือ อำเภอไชโย
ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอผักไห่ อำเภอบางซ้าย อำเภอท่าเรือ
อำเภอบางไทร และอำเภอบางปะอิน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.4.2.3 สรุปผลการแบ่งกลุ่มพยางค์ตายสระเสียงยาว

เมื่อพิจารณาบริเวณของกลุ่มจุดเก็บข้อมูลแต่ละกลุ่ม (ดูภาพที่
.8 หน้า 140) พบว่า กลุ่มที่ 1 กลุ่ม ก. ครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัดอ่างทองทางด้านตะวันตก
ทั้งหมด กลุ่มที่ 2 กลุ่ม 8. ครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัดอ่างทองทางด้านตะวันออก และพื้นที่ของ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยาทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 พยางค์ตายสระเสียงยาว
(แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตราการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)

อำเภอ	44	443	442	42	32	21
สามโก้	77.7%		22.2%			
วิเศษชัยชาญ	48.0%		48.0%			
โพธิ์ทอง	36.3%		55.0%	22.0%		
ไชโย			56.2%	31.2%		12.5%
เมืองอ่างทอง	5.2%		42.1%	52.6%	5.2%	
ป่าโมก			37.5%	62.5%		
แสวงหา	34.7%		30.4%	34.7%		
ลาดบัวหลวง	5.2%		52.6%	42.1%		
เสนา			43.7%	56.2%		
ผักไห่	5.5%		55.5%	38.8%		
วังน้อย			47.0%	52.9%		
พระนครศรีอยุธยา			50.0%	50.0%		

ตารางที่ 45 (ต่อ)

อำเภอ	44	443	442	42	32	21
บางชัย			60.0%	40.0%		
ท่าเรือ			52.3%	47.6%		
บ้านแพรง			50.0%	50.0%		
มหาราช		5.2%	42.1%	52.6%		
อุทัย			50.0%	50.0%		
บางไทร			58.8%	41.1%		
ภาชี			46.6%	53.3%		
บางปะหัน			50.0%	50.0%		
นครหลวง			37.5%	62.5%		
บางบาล			39.1%	60.8%		
บางปะอิน			53.3%	46.6%		

ตารางที่ 46 แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 พยางค์ตายสระเสียงยาว จัดตามอัตราการปรากฏใน
จุด เก็บข้อมูลแต่ละจุด

อำเภอ	44	443	442	42	32	21
สามโก้	1		2			
วิเศษชัยชาญ	1		1			
โพธิ์ทอง	2		1	3		
ไชโย			1	2		3
เมืองอ่างทอง	3		2	1	3	
ป่าโมก			2	1		
แสวงหา	1		1	1		
ลาดบัวหลวง	3		1	2		
เสนา			2	1		
ผักไห่	3		1	2		
วังน้อย			2	1		
พระนครศรีอยุธยา			1	1		

ตารางที่ 46 (ต่อ)

อำเภอ	44	443	442	42	32	21
บางชัย			1	2		
ท่าเรือ			1	2		
บ้านแพรก			1	1		
มหาราช		3	2	1		
อุทัย			1	1		
บางไทร			1	2		
ภาชี			2	1		
บางปะหัน			1	1		
นครหลวง			2	1		
บางบาล			2	1		
บางปะอิน			1	2		

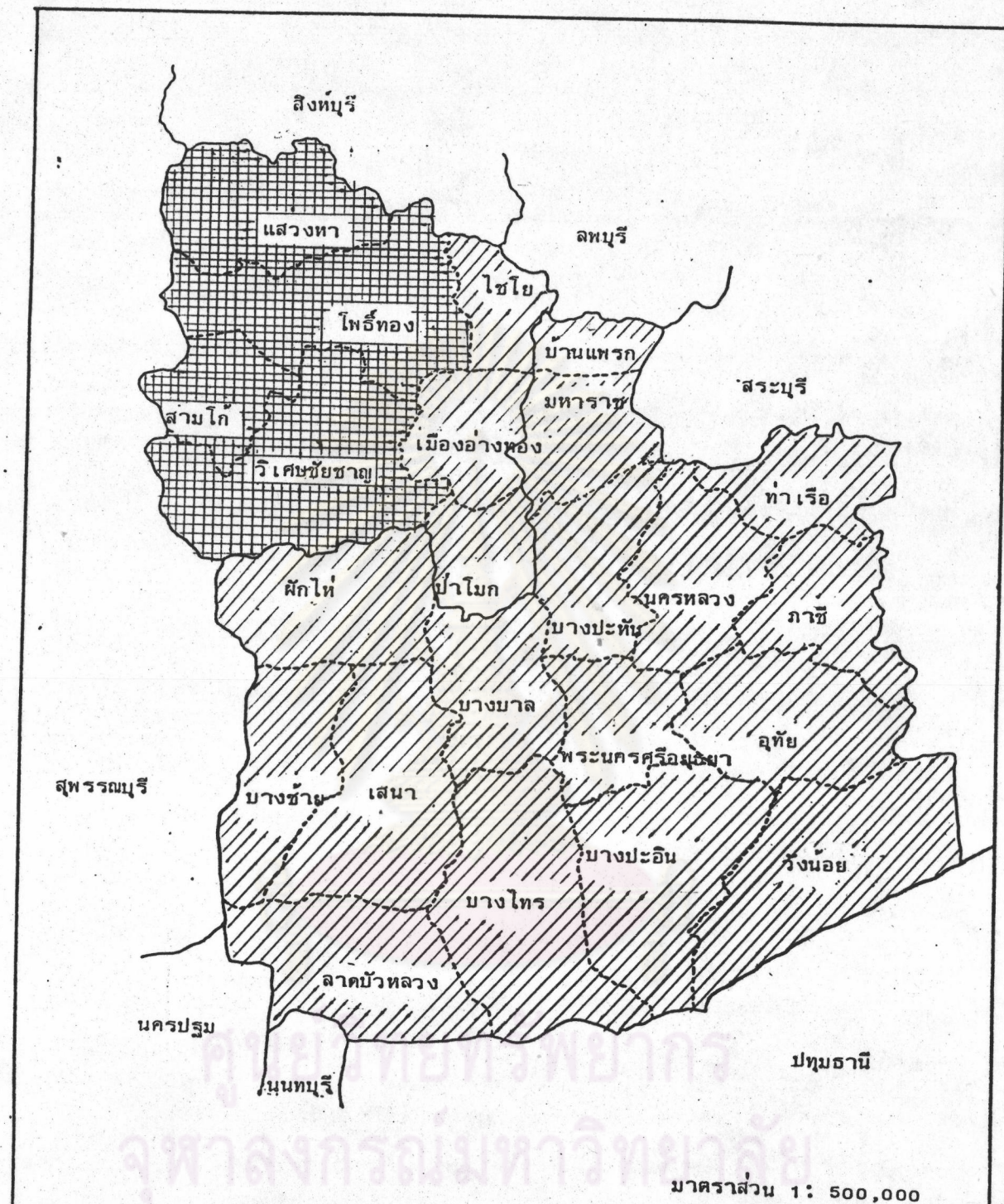
ตารางที่ 47 แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามรหัสลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3
พยางค์ตายสระเสียงยาว

ก.	ข.
กลุ่มที่มี 44 เป็นเสียงย่อย	กลุ่มที่ไม่มี 44 เป็นเสียงย่อย
ก. 1 44 มากกว่า 442 สามโก้	ข. 1 42 มากกว่า 442 เมืองอ่างทอง ป่าโมก เสนา วังน้อย มหาราช ภาชี นครหลวง บางบาล
ก. 2 44 เท่ากับ 442 วิเศษชัยชาญ	ข. 2 42 เท่ากับ 442 พระนครศรีอยุธยา บ้านแพรก อุทัย บางปะหัน

ตารางที่ 47 (ต่อ)

ก.	ข.
กลุ่มที่มี 44 เป็นเสียงย่อย	กลุ่มที่ไม่มี 44 เป็นเสียงย่อย
ก. 3 44 เท่ากับ 442 เท่ากับ 42 โห้ทอง แสงหา	ข. 3 442 มากกว่า 42 ไชโย ลาดบัวหลวง สกให้ บางชัย ท่าเรือ บางโทร บางปะอิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	ภาพที่ 8 แสดงการแบ่งกลุ่มตามสีลักษณะของ ว.3 พยายามภัยเสี่ยงยาว
	สัญลักษณ์ หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 44 เป็นเสียงย่อย กลุ่ม ก. หมายถึงกลุ่มที่ไม่มีเสียง 44 เป็นเสียงย่อย กลุ่ม ข.

4.5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 "กลาง-ขึ้น"

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เกิดกับพยางค์เป็น และพยางค์ตายสระเสียงสั้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา พบว่า หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 ประกอบด้วยเสียงวรรณยุกต์ย่อย 4 เสียง ได้แก่ 45[?], 42, 35[?], และ 33 หลังจากตัดเสียงวรรณยุกต์ที่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ออกแล้วคงเหลือเสียงวรรณยุกต์ 3 เสียง เสียงที่ปรากฏกับพยางค์เป็นมี 3 เสียง ได้แก่ 45[?], 35[?], และ 33 (ดูตารางที่ 49 หน้า 144) และพยางค์ตายสระเสียงสั้น 1 เสียง ได้แก่ 45 (ดูตารางที่ 51 หน้า 148) จากการพิจารณาการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ ผู้วิจัยเห็นว่าในกรณีของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 นี้ ลักษณะบ่งความต่างระหว่างถิ่นที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อย ได้แก่ การใช้เสียง 45[?] เป็นอันดับหนึ่ง หรือการใช้เสียง 35[?] เป็นอันดับหนึ่ง หรือการใช้เสียง 45[?] เท่ากันกับเสียง 35[?]

ผู้วิจัยจะเสนอผลการจัดกลุ่มตามลักษณะพยางค์ คือ พยางค์เป็นและพยางค์ตาย-สระเสียงสั้น ดังนี้

4.5.1 พยางค์เป็น

การแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะที่ระบุไว้ใน 4.3 ได้ผลดังนี้

4.5.1.1 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 45[?] มากกว่า 35[?] (กลุ่ม ก.)

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 6 จุด คือ อำเภอสามโก้ อำเภอโพธิ์ทอง และอำเภอแสวงหาในจังหวัดอ่างทอง , อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอเสนา และอำเภอรังน้อย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.5.1.2 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 35[?] มากกว่า 45[?] (กลุ่ม ข.)

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 12 จุด คือ อำเภอป่าโมก ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอผักไห่ อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภอบางซ้าย อำเภอท่าเรือ อำเภอมหาราช อำเภอบางไทร อำเภอภาชี อำเภอบางปะหัน อำเภอนครหลวง อำเภอบางบาล และอำเภอบางปะอิน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.5.1.3 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีลักษณะ เป็น เสียงวรรณยุกต์ 45[?] และ 35[?] ปรากฏในอัตราเท่ากัน (กลุ่ม ค.)

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 5 จุด คือ อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอไชโย และอำเภอมืองอ่างทอง ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอบ้านแพรก และอำเภอดุสิต ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.5.1.4 สรุปผลการแบ่งกลุ่มพยางค์เป็นในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4

เมื่อพิจารณาบริเวณของจุดเก็บข้อมูลแต่ละกลุ่ม (ดูภาพที่ 9 หน้า 146) พบว่า กลุ่มที่ 1 กลุ่ม ก. ครอบคลุมบริเวณด้านเหนือ ของจังหวัดอ่างทองบางอำเภอ และบางอำเภอของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาด้านตะวันตก และตะวันออกบางส่วน กลุ่มที่ 2 กลุ่ม ข. ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตอนกลาง และบางส่วนทางด้าน ตะวันตก และด้านตะวันออกของจังหวัด กลุ่มที่ 3 กลุ่ม ค. ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของ จังหวัดอ่างทองด้านใต้ และบางส่วนของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเหนือและด้านตะวันออก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 พยางค์เป็น (แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตราการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)

อำเภอ	45 [?]	35 [?]	33
สามโก้	79.1%	20.8%	
วิเศษชัยชาญ	50.0%	46.6%	
โพธิ์ทอง	68.4%	26.3%	5.2%
ไชโย	48.4%	48.4%	
เมืองอ่างทอง	45.9%	45.9%	8.1%
ป่าโมก	33.3%	59.2%	7.4%
แสวงหา	72.2%	27.7%	
ลาดบัวหลวง	71.4%	28.5%	
เสนา	61.7%	32.3%	5.8%
ผักไห่	43.4%	56.5%	
วังน้อย	60.8%	39.1%	
พระนครศรีอยุธยา	33.3%	66.6%	
บางซ้าย	41.6%	58.3%	
ท่าเรือ	30.4%	69.5%	
บ้านแพรก	47.6%	47.6%	
มหาราช	22.2%	72.2%	5.5%
อุทัย	42.3%	46.1%	11.5%
บางไทร	30.4%	65.2%	
ภาชี	34.7%	60.8%	
บางปะหัน	40.0%	60.0%	
นครหลวง	28.5%	66.6%	
บางบาล	37.5%	62.5%	
บางปะอิน	36.3	63.6%	

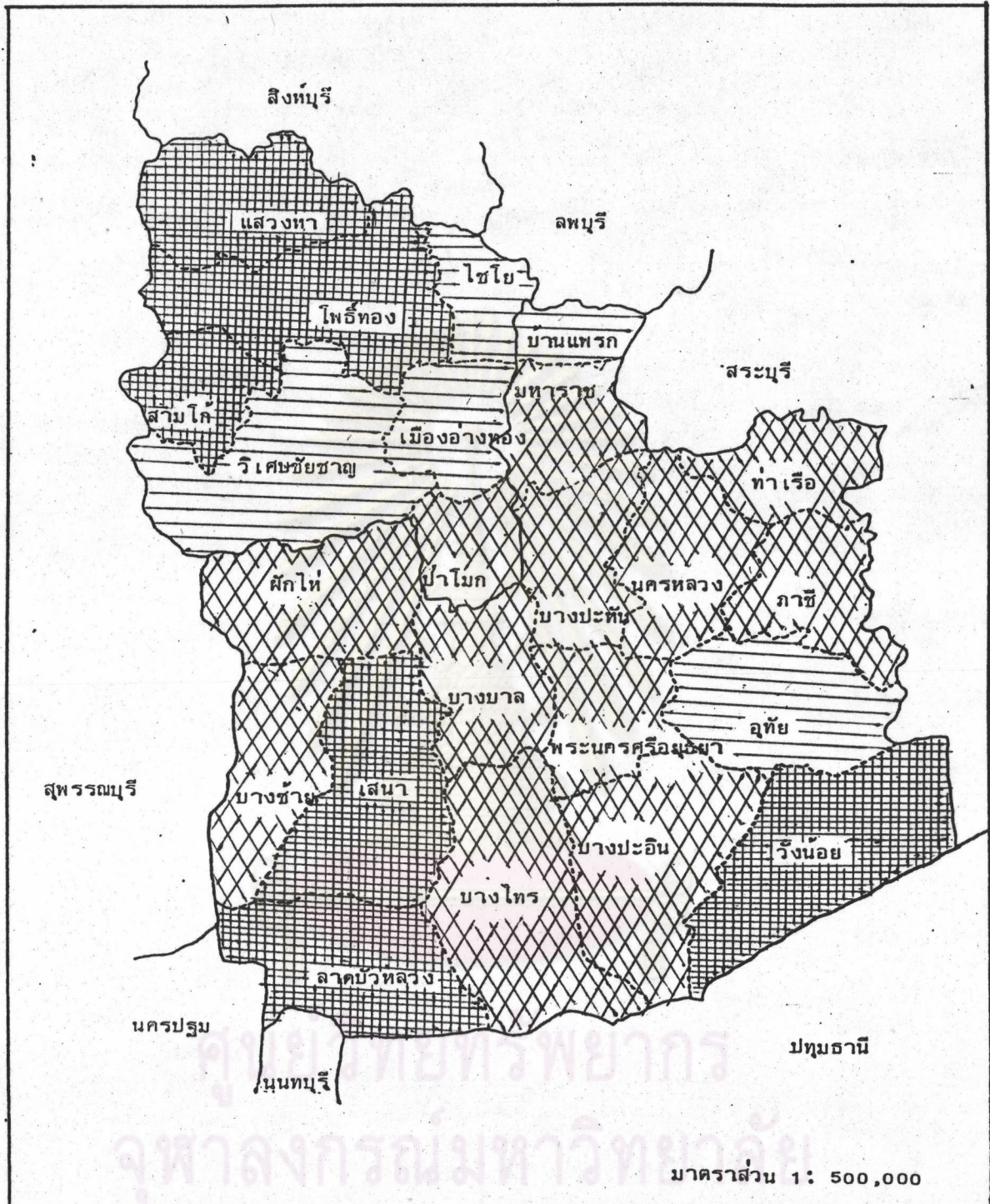
ตารางที่ 49 แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 พยางค์เป็น
จัดตามอัตราการปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด

อำเภอ	45 [?]	35 [?]	33
สามโก้	1	2	
วิเศษชัยชาญ	1	1	
โพธิ์ทอง	1	2	3
ไชโย	1	1	
เมืองอ่างทอง	1	1	2
ป่าโมก	2	1	3
แสวงหา	1	2	
ลาดบัวหลวง	1	2	
เสนา	1	2	3
ผักไห่	2	1	
วังน้อย	1	2	
พระนครศรีอยุธยา	2	1	
บางซ้าย	2	1	
ท่าเรือ	2	1	
บ้านแพรก	1	1	
มหาราช	2	1	
อุทัย	1	1	2
บางไทร	2	1	
ภาชี	2	1	
บางปะหัน	2	1	
นครหลวง	2	1	
บางบาล	2	1	
บางปะอิน	2	1	

ตารางที่ 50 แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4
พยางค์เป็น

ก.	ข.	ค.
กลุ่มที่ 45? มากกว่า 35?	กลุ่มที่ 35? มากกว่า 45?	กลุ่มที่ 45? เท่ากับ 35?
สามโก้ โพธิ์ทอง แสวงหา ลาดบัวหลวง เสนา วังน้อย	ป่าโมก ผักไห่ พระนครศรีอยุธยา บางซ้าย ท่าเรือ มหาราช บางไทร ภาชี บางปะหัน นครหลวง บางบาล บางปะอิน	วิเศษชัยชาญ ไชโย เมืองอ่างทอง บ้านแพรก อุทัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	ภาพที่ 9	แสดงการแบ่งกลุ่มตามลักษณะของ ว. 4 พยางค์เป็น
	<p>สัญลักษณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 45? มากกว่า 35? กลุ่ม ก. หมายถึงกลุ่มที่มีเสียง 35? มากกว่า 45? กลุ่ม ข. หมายถึง กลุ่มที่มีเสียง 45? เท่ากับ 35? กลุ่ม ค. 	

4.5.2 พยางค์ตายสระเสียงสั้น

การแบ่งกลุ่มภาษาไทยถิ่นย่อยตามลักษณะที่ระบุไว้ใน 4.3 ปรากฏว่าในพยางค์ตายสระเสียงสั้น ทุกจุดเก็บข้อมูลของจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา จะใช้เสียงวรรณยุกต์เดียวกันจึงไม่มีการแบ่งกลุ่มย่อย

4.5.2.1 สรุปผลการแบ่งกลุ่มพยางค์ตาย ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4

เมื่อพิจารณาบริเวณของกลุ่มจุดเก็บข้อมูล (ดูภาพที่ 10 หน้า 151) พบว่า พื้นที่ของจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยาเป็นกลุ่มเดียวกัน ไม่มีการแบ่งบริเวณ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของ
หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 พยางค์ตายสระเสียงสั้น (แสดงเฉพาะ
เสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตราการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)

อำเภอ	45
สามโก้	100.0%
วิเศษชัยชาญ	100.0%
โพธิ์ทอง	100.0%
ไชโย	100.0%
เมืองอ่างทอง	96.4%
ป่าโมก	100.0%
แสวงหา	100.0%
ลาดบัวหลวง	100.0%
เสนา	100.0%
ผักไห่	100.0%
วังน้อย	100.0%
พระนครศรีอยุธยา	100.0%
บางซ้าย	100.0%
ท่าเรือ	100.0%
บ้านแพรก	100.0%
มหาราช	100.0%
อุทัย	100.0%
บางไทร	100.0%
ภาชี	100.0%
บางปะหัน	100.0%
นครหลวง	100.0%
บางบาล	100.0%
บางปะอิน	100.0%

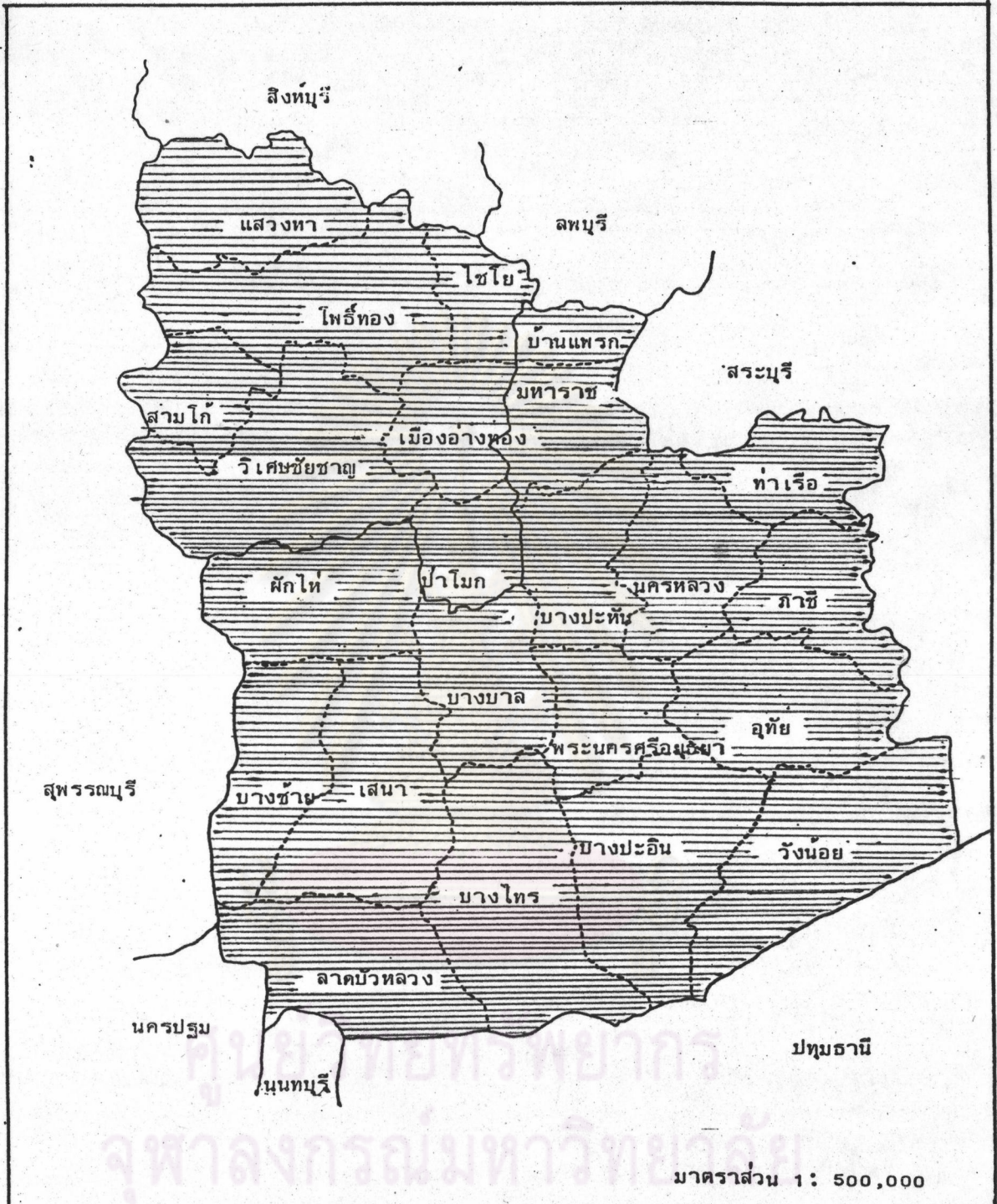
ตารางที่ 52 แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 พยางค์ตาย-
สระเสียงสั้น จัดตามอัตราการปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด

อำเภอ	45
สามโก้	1
วิเศษชัยชาญ	1
โพธิ์ทอง	1
ไชโย	1
เมืองอ่างทอง	1
ป่าโมก	1
แสวงหา	1
ลาดบัวหลวง	1
เสนา	1
ผักไห่	1
วังน้อย	1
พระนครศรีอยุธยา	1
บางซ้าย	1
ท่าเรือ	1
บ้านแพรก	1
มหาราช	1
อุทัย	1
บางไทร	1
ภาชี	1
บางปะหัน	1
นครหลวง	1
บางบาล	1
บางปะอิน	1

ตารางที่ 53 แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4
พยางค์ตายสระเสียงสั้น

45 เสียงเดียว

สามโก้
วิเศษชัยชาญ
โพธิ์ทอง
ไชโย
เมืองอ่างทอง
ป่าโมก
แสวงหา
ลาดบัวหลวง
เสนา
ผักไห่
วังน้อย
พระนครศรีอยุธยา
บางซ้าย
ท่าเรือ
บ้านแพรก
มหาราช
อุทัย
บางไทร
ภาชี
บางปะหัน
นครหลวง
บางบาล
บางปะอิน

	ภาพที่ 10 แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของ ว.4 พยางค์ตายสระเสียงสั้น
	สัญลักษณ์ หมายถึงกลุ่มที่ใช้เสียง 45 เสียงเดียว

4.6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 "ต่ำ-ขึ้น"

ในภาษาไทยถิ่นจังหวัดอ่างทองและพระนครศรีอยุธยา หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 ประกอบด้วยเสียงวรรณยุกต์ย่อย 14 เสียง ได้แก่เสียง 45, 44, 42, 424, 423, 325, 324, 225, 224, 215, 115, 25, 24 และ 23 (ดูตารางที่ 28 หน้า 85) เมื่อตัดเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏต่ำกว่าร้อยละ 5 ออกแล้ว คงเหลือเสียงวรรณยุกต์ 7 เสียง ได้แก่เสียง 42, 423, 325, 324, 225, 24 และ 115 (ดูตารางที่ 54 หน้า 155) จากการศึกษาการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าในกรณีของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 นี้ ลักษณะบ่งความต่างระหว่างถิ่นที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อย ได้แก่ การที่เสียง 423 หรือ 325 ปรากฏหรือไม่ปรากฏในหน่วยเสียงวรรณยุกต์นี้ ผลการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยโดยใช้เกณฑ์ดังกล่าวได้ผลดังนี้

4.6.1 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีสัญลักษณ์เป็นเสียงวรรณยุกต์ 325 แต่ไม่มี 423 เป็นเสียงย่อย (กลุ่ม ก.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ก. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีสัญลักษณ์เป็นเสียงวรรณยุกต์ 325 เป็นส่วนใหญ่ และ 24 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 4 จุด คือ อำเภอแสวงหา ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอลาดบัวหลวง อำเภอเสนา และอำเภอดักไถ่ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ก. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีสัญลักษณ์เป็นเสียงวรรณยุกต์ 325 และ 24 เป็นส่วนใหญ่ และ 225 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอเมืองอ่างทอง ในจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ก. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียงวรรณยุกต์ 325, 24 และ 225 ในอัตราเท่ากัน

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอท่าเรือ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.6.2 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 423 และ 325 เป็นเสียงย่อย (กลุ่ม ข.)

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ข.1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 24 มากกว่า 423, 325, 225 และ 42

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 3 จุด คือ อำเภอสามโก้ อำเภอวิเศษชัยชาญ และอำเภอโพธิ์ทอง ในจังหวัดอ่างทอง

4.6.3 กลุ่มที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 ไม่มีทั้งเสียงวรรณยุกต์ 325 และ 423 เป็นเสียงย่อย (กลุ่ม ค.) ซึ่งมีกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 (กลุ่ม ค. 1) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 24, 225 และ 115 ในอัตราใกล้เคียงกัน

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอไชโย ในจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มย่อยที่ 2 (กลุ่ม ค. 2) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 24 และ 115 เป็นส่วนใหญ่ และ 225 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 1 จุด คือ อำเภอวังน้อย ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มย่อยที่ 3 (กลุ่ม ค. 3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีลักษณะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 225 เป็นส่วนใหญ่ และ 24 รองลงมา

จุดเก็บข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 12 จุด คือ อำเภอป่าโมก ในจังหวัดอ่างทอง อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภอบางซ้าย อำเภอบ้านแพรก อำเภอมหาดราช อำเภอลำไทร อำเภอบางไทร อำเภอภาชี อำเภอบางปะหัน อำเภอนครหลวง อำเภอบางบาล และอำเภอบางปะอิน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.6.4 สรุปผลการแบ่งกลุ่ม ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5

เมื่อพิจารณาบริเวณของกลุ่มจุดเก็บข้อมูลแต่ละกลุ่ม (ดูภาพที่ 11 หน้า 160)

พบว่า กลุ่มที่ 1 กลุ่ม ก. ครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัดอ่างทองทางตอนเหนือและพื้นที่ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาด้านตะวันตก และบางส่วนทางด้านตะวันออก กลุ่มที่ 2 กลุ่ม ข. ครอบคลุมพื้นที่ด้านตะวันตกของจังหวัดอ่างทอง และกลุ่มที่ 3 กลุ่ม ค. ครอบคลุมพื้นที่บริเวณตอนกลาง และด้านตะวันออกของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมทั้งบางส่วนทางด้านทิศตะวันตกของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.7 สรุปผลการจัดกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะของวรรณยุกต์

ผลจากการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามลักษณะของหน่วยเสียงวรรณยุกต์นั้นพบว่า แต่ละหน่วยเสียงวรรณยุกต์จะแบ่งพื้นที่จุดเก็บข้อมูลออกเห็นกลุ่มย่อยที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มีการแบ่งกลุ่มย่อยเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มที่อยู่ทางตะวันตกตอนเหนือ กลุ่มที่อยู่ทางตะวันตกตอนใต้ กลุ่มที่อยู่ทางตอนกลาง และกลุ่มที่อยู่ทางตะวันออก อย่างไรก็ตาม ในบางหน่วยเสียงวรรณยุกต์แต่ละกลุ่มอาจมีจุดเก็บข้อมูลอยู่ในบริเวณที่ไม่ต่อเนื่องกัน หรืออยู่ในบริเวณของกลุ่มอื่น ตัวอย่างเช่น หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 (อุภาพที่ 3 หน้า 97) กลุ่มที่ 1 จะอยู่ที่บริเวณตะวันตกตอนเหนือ บริเวณตอนกลาง และบริเวณตะวันออก เป็นต้น นอกจากนี้บางหน่วยเสียงวรรณยุกต์อาจแบ่งได้เพียง 2 กลุ่ม หรือ 3 กลุ่ม ได้แก่ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 แต่การแบ่งเขตของหน่วยเสียงวรรณยุกต์เหล่านี้ก็ยังมีบางส่วนคล้ายคลึงกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ อยู่บ้าง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54 อัตราร้อยละของการปรากฏของเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นเสียงย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 (แสดงเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่มีอัตราการปรากฏตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป)

อำเภอ	42	423	325	324	225	34	115
สามโก้	15.7%	21.4%	8.5%	20.0%		30.0%	
วิเศษชัยชาญ	5.0%	25.3%	12.6%			39.2%	
โพธิ์ทอง		22.8%	22.8%		19.2%	33.3%	
ไชโย					35.8%	30.1%	35.8%
เมืองอ่างทอง			38.9%		18.6%	37.2%	
ป่าโมก					68.5%	31.4%	
แสวงหา		8.6%	58.6%			29.3%	
ลาดบัวหลวง			64.6%			33.8%	
เสนา			67.6%			32.3%	
ผักไห่			67.1%			31.2%	
วังน้อย					27.1%	34.2%	34.2%
พระนครศรีอยุธยา					68.0%	30.0%	

ตารางที่ 54 (ต่อ)

อำเภอ	42	423	325	324	225	24	115
บางชัย					65.5%	34.4%	
ท่าเรือ			31.6%		33.3%	31.6%	
บ้านแพรง					61.4%	35.0%	
มหาราช					71.0%	27.1%	
อุทัย					66.0%	32.2%	
บางไทร					65.5%	32.7%	
ภาชี					68.2%	31.7%	
บางปะหัน					66.6%	31.6%	
นครหลวง					67.8%	32.1%	
บางบาล					65.5%	31.0%	
บางปะอิน					67.9%	32.0%	

ตารางที่ 55 แสดงอันดับของเสียงวรรณยุกต์ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 จัดตามอัตราการปรากฏในจุดเก็บข้อมูลแต่ละจุด

อำเภอ	42	423	325	324	225	24	115
สามโก้	2	2		2		1	
วิเศษชัยชาญ	4	2	3			1	
โพธิ์ทอง		2	2		2	1	
ไชโย					1	1	1
เมืองอ่างทอง			1		2	1	
ป่าโมก					1	2	
แสวงหา		3	1			2	
ลาดบัวหลวง			1			2	
เสนา			1			2	
ผักไห่			1			2	
วังน้อย					2	1	1
พระนครศรีอยุธยา					1	2	

ตารางที่ 55 (ต่อ)

อำเภอ	42	423	325	324	225	24	115
บางชัย					1	2	
ท่าเรือ			1		1	1	
บ้านแพรง					1	2	
มหาราช					1	2	
อุทัย					1	2	
บางไทร					1	2	
ภาชี					1	2	
บางปะหัน					1	2	
นครหลวง					1	2	
บางบาล					1	2	
บางปะอิน					1	2	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 ุपालงกรณ์ มหาวิทยาลัย

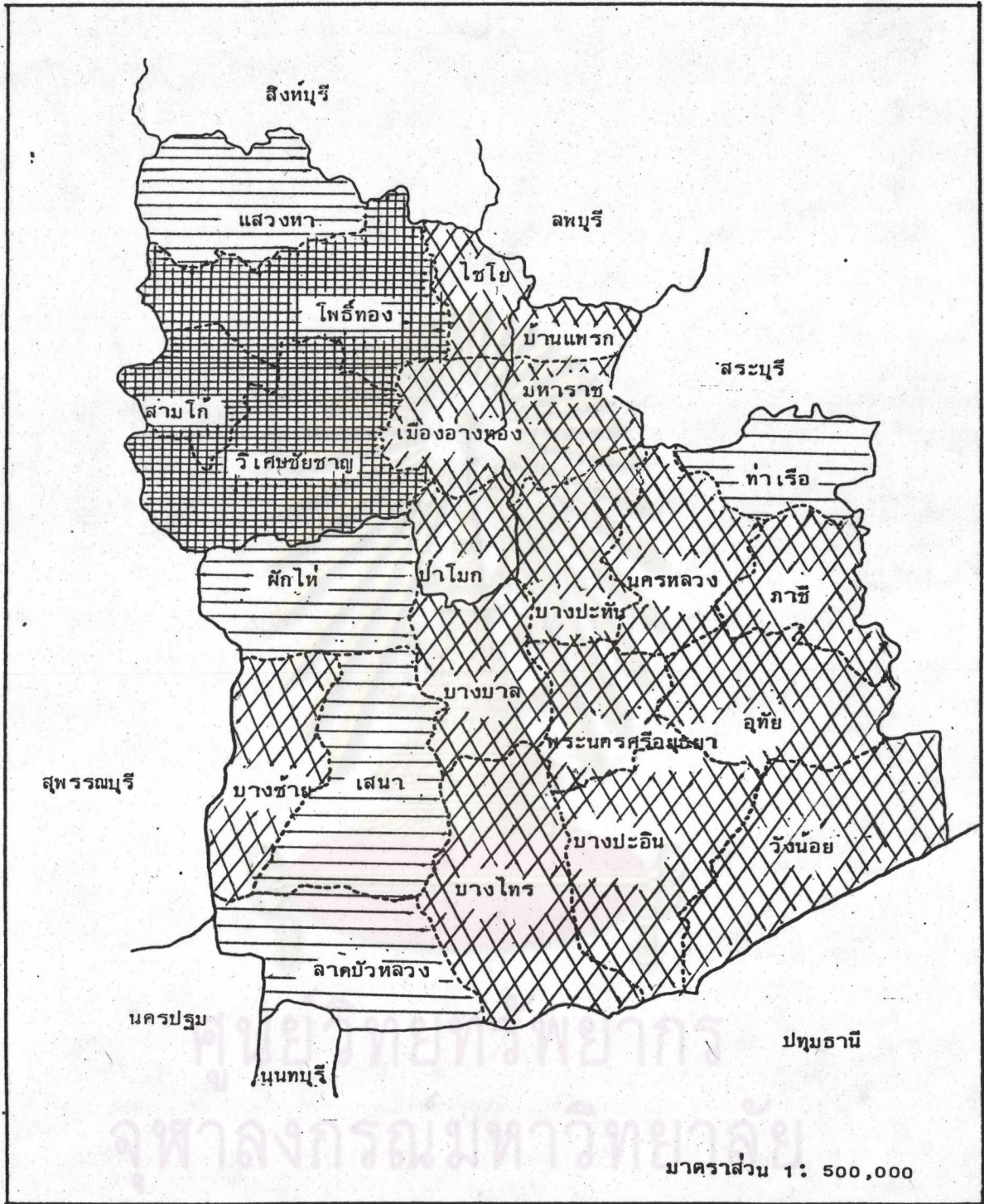
ตารางที่ 56 แสดงการแบ่งกลุ่มภาษาถิ่นย่อยตามสัญลักษณ์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5

ก.	ข.	ค.
กลุ่มที่มี 325 แต่ไม่มี 423	กลุ่มที่มีทั้ง 325 และ 423	กลุ่มที่ไม่มีเสียง 325 หรือ 423
<p>ก. 1 325 มากกว่า 24</p> <p>แสวงหา ลาดบัวหลวง เสนา ศกโท</p>	<p>ข. 1 24 มากกว่า 423, 325, 225 และ 42</p> <p>สามโก้ วิเศษชัยชาญ โพธิ์ทอง</p>	<p>ค. 1 24 เท่ากับ 225 เท่ากับ 115</p> <p>ไชโย</p>
<p>ก. 2 325, 24 มากกว่า 225</p> <p>เมืองอ่างทอง</p>		<p>ค. 2 24, 115 มากกว่า 225</p> <p>วังน้อย</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 (ต่อ)

ก.	ข.	ค.
กลุ่มที่มี 325 แต่ไม่มี 423	กลุ่มที่มีทั้ง 325 และ 423	กลุ่มที่ไม่มีเสียง 325 หรือ 423
<p>ก. 3 325 เท่ากับ 24 เท่ากับ 225</p> <p>ท่าเรือ</p>		<p>ค. 3 225 มากกว่า 24</p> <p>ป่าโมก</p> <p>พระนครศรีอยุธยา</p> <p>บางซ้าย</p> <p>บ้านแพรก</p> <p>มหาราช</p> <p>อุทัย</p> <p>บางไทร</p> <p>ภาชี</p> <p>บางปะหัน</p> <p>นครหลวง</p> <p>บางบาล</p> <p>บางปะอิน</p>

	ภาพที่ 11 แสดงการแบ่งกลุ่มตามสัญลักษณ์ของ ว. 5
	สัญลักษณ์ หมายถึงกลุ่มที่ใช้เสียง 325 ไม่ใช้ 423 เป็นเสียงย่อย กลุ่ม ก. หมายถึงกลุ่มที่ใช้เสียง 423 และ 325 เป็นเสียงย่อย กลุ่ม ข. หมายถึงกลุ่มที่ไม่ใช้เสียง 423 และ 325 เป็นเสียงย่อย กลุ่ม ค.